त्रैलोक्येएकमेवकांतंदृशिर्दृष्टिः तद्वतांमहानुत्सवोयस्मात् यद्वा महानुत्सवएवअतएवश्रियईप्सितमास्पदम् एवंभूतंरूपंश्रीमूर्त्तिंदधानंतमीश्वरंद्रक्ष्यामीति अत्रलिंगमुषसः प्रभातसमयाःसुदर्शनाः शुभदर्शनाः सुखंप्रभातारजन्यः शुभसूचकाबभूवुरित्यर्थः ॥ १४ ॥ किंच अथदर्शनानंतरं सपदितत्क्षणमेवरथादवतीर्णःसन्प्रधानपुरुषयोःरामकृष्णयोश्चरणंयोगिभिरपिआत्मलाभायकेवलंधियैवधृतंसाक्षादहंनमस्यामि आभ्यांसहअनयोःसखीन्गोपांश्चनमस्यामीति ॥ १५ ॥ किंच अपीति अधास्यत्धास्यति तद्विभावयति दत्ताभयमितिसार्द्धेन ॥ १६ ॥ बलिनातावत्पदत्रयपरिमितभूदानसमयेतस्यहस्तेउदकंनिहितम् कौशिकइंद्रस्तेनापिकदाचित्किंचिन्निहितमितिज्ञातव्यम् मुमुक्षूणांसंसारभयनिवर्त्तकम् स

तंत्वद्यनूनंमहतांगतिंगुरुंत्रैलोक्यकांतंदृशिमन्महोत्सवम् ॥ रूपंदधानंश्रियईप्सितास्पदंद्रक्ष्येममासन्नुषसः सुदर्शनाः ॥ १४ ॥ अथावरूढःसपदीशयोरथात्प्रधानपुंसोश्चरणंस्वलब्धये ॥ धियाधृतंयोगिभिरप्यहंध्रुवंनमस्यआभ्यांचसखीन्वनौकसः ॥ १५ ॥ अप्यंघ्रिमूलेपतितस्यमेविभुःशिरस्यधास्यन्निजहस्तपंकजम् ॥ दत्ताभयंकालभुजंगरंहसाप्रोद्वेजितानांशरणैषिणांनृणाम् ॥ १६ ॥ समर्हणंयत्रनिधायकौशिकस्तथाबलिश्चापजगत्त्रयेंद्रताम् ॥ यद्वाविहारेव्रजयोषितांश्रमंस्पर्शेनसौगंधिकगंध्यपानुदत् ॥ १७ ॥ नमय्युपैष्यत्यरिबुद्धिमच्युतःकंसस्यदूतःप्रहितोऽपिविश्वदृक् ॥ योंऽतर्बहिश्चेतसएतदीहितंक्षेत्रज्ञईक्षत्यमलेनचक्षुषा ॥ १८ ॥ अप्यंघ्रिमूलेऽवहितंकृतांजलिंमामीक्षितासस्मितमार्द्रयादृशा ॥ सपद्यपध्वस्तसमस्तकिल्बिषोवोढामुदंवीतविशंकऊर्जिताम् ॥ १९ ॥

कामानामभ्युदयप्रदंचेत्युक्तम् अनुरक्तानांपरमंसुखदंचेत्याह यद्वा वाशब्दोवितर्केविहारेरासक्रीडायांसौगंधिकस्यगंधइवगंधोयस्यतत्सौगंधिकगंधि ॥ १७ ॥ एवंपरमानुग्रहंसंभाव्यपुनरप्यसंभवमाशंक्यपरिहरति नमयीतियद्यप्यहंकंसेनप्रहितः अतस्तस्यदूतः तथाऽपिमयिअरेरयमितिबुद्धिंनउपैष्यतिनकरिष्यतीत्यर्थः यतोविश्वदृक्सर्वज्ञः अतोममचेतसोंऽतश्चबहिश्चयदीहितंचेष्टितमेतत् यःक्षेत्रज्ञःअंतर्यामीनित्यज्ञानेनेक्षते अयंभावः चेतसोबहिरेवकंसमनुवर्त्तेअंतस्तुकृष्णमेवतदेतदसौहृदिस्थितोजानातीति यद्वा एतस्यजगतःईहितमिति ॥ १८ ॥ अपियदिअंघ्रिमूलेचरणोपांतेअवहितंसंयतंकृपाऽमृतेनआर्द्रयादृशामामीक्षिताद्रक्ष्यति तर्हिसपद्येवविनष्टाखिलकल्मषःपरांमुदंवोढाप्राप्स्यामीति ॥ १९ ॥